

22.4.2010

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: **Petiția nr. 0589/2009, adresată de Jean-Philippe Ducart, de cetățenie belgiană, în numele Test Achats asbl, semnată de o persoană, privind încălcarea dreptului acționarilor FORTIS Bank la protejarea proprietății private**

1. Rezumatul petiției

Petiționarii au înaintat o sesizare conform căreia guvernul belgian a încălcat dreptul la protejarea proprietății private atunci când a cumpărat activele FORTIS Holding, vânzându-și ulterior acțiunile către BNP Paribas. Ei susțin că în ambele cazuri – cumpărarea activelor de către guvernul belgian și vânzarea aceluiași active către BNP Paribas – activele băncii au fost subevaluate și că guvernul a acționat în mod forțat, fără consultarea adunării acționarilor și fără acordul acesteia. Până la urmă, adunarea acționarilor din 28 aprilie 2008 a fost de acord cu vânzarea FORTIS Bank.

Test Achats asbl susține că dreptul acționarilor FORTIS la proprietate privată a fost încălcat în mod iremediabil prin măsura luată de guvernul belgian, prin faptul că majoritatea activelor companiei la care dețin acțiuni au fost vândute sub valoarea lor reală pentru a împiedica orice apreciere ulterioară a acțiunilor.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 9 septembrie 2009. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 26 octombrie 2009

Petiționarul obiectează în mod clar împotriva vânzării activelor Fortis și împotriva procesului care a condus la acest fapt, care reprezintă o chestiune de interes național.

Comisia a examinat cumpărarea activelor Fortis de către statul belgian și statul olandez, care a avut loc în perioada 28 septembrie 2008 - 5 octombrie 2008, deoarece este posibil ca această cumpărare să conțină un element de ajutor de stat acordat vânzătorului, mai ales dacă statul plătește un preț de cumpărare care ar depăși suma pe care ar fi plătit-o un investitor obișnuit pentru activele în cauză, într-o situație similară. Legislația relevantă, în special articolele 87 și 88 din Tratatul CE, precum și Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului obligă Comisia să verifice un astfel de ajutor, indiferent dacă a fost notificată sau nu. Autoritățile belgiene și olandeze au notificat Comisia cu privire la măsurile vizate.

Comisia a statuat asupra acestor măsuri de stat prin decizia din 3 decembrie 2008 și 12 mai 2009¹. În special, Comisia a stabilit, în decizia din 3 decembrie 2008, că prețul plătit de autoritățile belgiene pentru a cumpăra cota de 49,9% din Fortis Bank S.A. la 28 septembrie s-a situat în mod semnificativ peste prețul propus de cumpărătorii potențiali la aceeași dată. Din acest motiv, injecția de capital adusă de autoritățile belgiene a reprezentat un ajutor în temeiul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Comisia a concluzionat, de asemenea, că termenii cumpărării Fortis Bank Nederland la 3 octombrie 2008 și a celei de-a doua jumătăți a capitalului Fortis Bank S.A. la 5 octombrie 2008 au constituit, de asemenea, un ajutor de stat pentru vânzător. Cu toate acestea, Comisia a ținut seama în decizia sus-menționată că Fortis Bank reprezenta cea mai mare bancă de depozite de pe piața belgiană. Prin urmare, prăbușirea unei astfel de instituții financiare ar fi determinat o perturbare gravă pentru economia belgiană, în special în contextul crizei financiare globale. Din acest motiv, Comisia a ajuns la concluzia că ajutoarele de stat acordate de autoritățile belgiene și olandeze au fost compatibile cu normele privind ajutorul de stat.

Decizia din 3 decembrie 2008 nu a fost contestată în cele două luni următoare publicării sale, care reprezintă termenul stabilit la articolul 230 din Tratatul CE.

Concluzii

Opinia Comisiei în acest caz, în ceea ce privește dreptul comunitar, este definitivă și finală. Aceasta nu coincide cu opinia petiționarului că activele Fortis au fost vândute sub preț.

4. Răspuns suplimentar din partea Comisiei, primit la 22 aprilie 2010

În urma observațiilor Comisiei din octombrie 2009, Comisia a examinat achiziționarea Fortis Bank de către statul belgian, care s-a realizat în două etape: (i) injecția de capital din 28 septembrie 2008, care i-a acordat statului o cotă de 49,9% din bancă, și (ii) achiziționarea, la 5 octombrie 2008, a restului de 50,1% din Fortis Holding. Comisia a evaluat aceste două tranzacții deoarece pot conține un element de ajutor de stat acordat atât băncii, cât și vânzătorului, mai ales dacă statul plătește un preț de cumpărare care ar depăși suma pe care ar fi plătit-o un investitor obișnuit pentru activele în cauză într-o situație similară. Legislația relevantă, în special articolele 107 și 108 din TFUE și Regulamentul Consiliului nr. 659/1999, obligă Comisia să investigheze acest ajutor, indiferent dacă este notificat sau nu. Autoritățile

¹ Deciziile, astfel cum au fost publicate, pot fi consultate la următoarele adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2009/n255-09.pdf

http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/NN-42-2008-WLWL-fr-03.12.2008.pdf

belgiene au notificat măsurile respective. Comisia a statuat asupra acestor măsuri de stat prin deciziile din 3 decembrie 2008 și 12 mai 2009¹. În special, Comisia a stabilit, la punctul 35 din decizia din 3 decembrie 2008, că prețul plătit de autoritățile belgiene pentru a cumpăra cota de 49,9% din Fortis Bank S.A. (printr-o creștere de capital) la 28 septembrie s-a situat în mod semnificativ peste prețul propus de toate celelalte instituții financiare la aceeași dată. Din acest motiv, la punctul 38 din aceeași decizie, Comisia concluzionează că injecția de capital adusă de autoritățile belgiene a reprezentat un ajutor în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În ceea ce privește cumpărarea restului de 50,1% din capitalul Fortis Bank la 5 octombrie 2008, Comisia concluzionează la punctul 66 din decizia din 3 decembrie 2008 că și aceasta a reprezentat un ajutor. În ceea ce privește vânzarea a 75% din capitalul Fortis Bank către BNP Paribas la 5 octombrie, Comisia observă la punctul 59 din aceeași decizie că, dintre numeroșii investitori contactați în decursul zilelor precedente, BNP Paribas a fost singurul investitor care încă mai era efectiv interesat să cumpere o cotă majoritară din Fortis Bank la data respectivă și că prețul plătit de BNP Paribas a fost prețul pieței de la acea dată.

Cele de mai sus arată că tranzacțiile au fost deja examinate cu atenție de către Comisie și că aceasta consideră că Fortis Holding și, prin urmare, deținătorii pachetului de acțiuni Fortis Holding, nu au primit un preț sub cel al pieței. Dimpotrivă, Comisia a concluzionat că intervenția Belgiei a permis Fortis Holding și acționarilor acestuia să obțină un preț peste prețul pieței pentru vânzarea Fortis Bank. Aceste concluzii nu coincid cu afirmația petiționarului că în acest caz a fost încălcată protejarea proprietății private.

Concluzii

Opinia Comisiei în acest caz, în ceea ce privește dreptul comunitar, este definitivă și finală. Aceasta nu coincide cu opinia petiționarului că activele Fortis au fost vândute sub preț.

¹ Aceste decizii au fost publicate în JO C 80, 3.4.2009, p. 7 și JO C 178, 31.7.2009, p. 2.